

RENOVACIÓ

Quinzenal Republicà Catalanista d'Esquerra

Redacció:
Plaça Turers, 17 - 2.^a
Administració:
Plaça de la Font, 5

SUSCRIPCIÓ. Banyoles 4'50
ptes. - Fora: 7'50 ptes. l'any.-
Número solt: 20 cèntims.-
Número atrassat: 25 cts.

La jornada electoral d'avui

La nostra posició davant les eleccions d'avui es presenta clara, sense donar lloc a dubtes, respecte el camí a seguir. Ens hem dit i ens diem homes d'esquerra i no havent-hi més que una candidatura defensora dels principis esquerristes, per ella han d'ésser les nostres simpaties i els nostres sufragis.

Segurament que més de quatre estranyaran que ens proclamem partidaris de la candidatura d'Esquerra Republicana, tinguent en compte que moltes vegades l'hem combatut des d'aquestes pàgines.

Però els que d'aixó s'estranyin no tindran en compte els termes essencials en què està plantejada la lluita, i aquest uo és altre, avui per avui, que entre dretes i Esquerristes. Seria renegar de les nostres conviccions, sí, portats per prejudicis i tivanors partidistes, ens declaréssim neutrals en unes eleccions com aquestes, del resultat de les quals en pot venir una desfiguració absoluta del que ha estat i convé que continui essent l'esperit de la República. El dilema que es planteja a les consciències ciutadanes és aquest: o es recolza la candidatura d'esquerra perquè persisteixin les directives i principis que han regulat la República durant els dos anys i mig de la seva existència, dirigida per Manuel Azaña, o s'han de blasmar aquells principis i aquelles directives per substituir-les per les velles i nefastes de la monarquia, patrocinades per Gil Robles. No hi ha terme mig. I nosaltres, ni com a catalanistes ni com a Republicans ens podem decantar de cap manera per la segona de les premises del dilema,

En segon terme, nosaltres hem combatut l'Esquerra Republicana —i no renunciem pas a combatre-la d'avui endavant— per la política seguida des del Govern de la Generalitat però, no l'hem combatuda mai, perquè no teníem motiu per a fer-ho quan s'ha tractat de la política seguida desde Madrid, recolzant l'obra de govern d'Azaña, amb la qual han estat conforme sempre tots, tots sense excepció, els partits esquerristes catalans representats a les Corts espanyoles. I si l'obra de la República ha merescut fins avui la nostra conformitat, seria fer-nos traïció a nosaltres mateixos si ens mostressim indiferents davant la jornada electoral d'avui, indiferència que tindria tot el significat que fem el caldo gras a la Lliga, que s'ha passat dos anys i mig atacant amb totes les armes la República, i que per acabar-ho d'adobar avui els veiem

flirtejar amb Gil Robles; com dos enamorats que s'entenen perfectament.

Digui's tot el que es vulgui; els partits d'Esquerra foren els que aprobaren a les Corts d'Espanya l'Estatut de la nostra autonomia i si no hem perdut la memòria hem de recordar la contra aferissada que hi feren els partits de dreta, i amb aquest sol recort n'hi ha prou perquè Catalunya tingui el deure si no es vol contradir ella mateixa, de portar una majoria esquerrana al Parlament espanyol.

No som pas d'aquells ingenus que creuen que sempre més han de governar les esquerres; no. No ho creiem possible ni seria convenient que fos així. Però si que estem ben convençuts que no ha pas arribat encara el moment de governar les dretes, sinó que per la pau política i social de que tant parlen els partits de dreta, prometent-nos un paradís si ells governen, convé com el pa que menjem que les esquerres continuïn dirigint per un bon temps la política de la República, fins haver consolidat definitivament el règim sinó també tota l'obra de transformació social, política i religiosa tot just implantada i iniciada. Qui no ho cregui així va molt equivocad. La destrucció dels nous principis que informen la República que les dretes han de portar a cap —puix que segons ells son la causa de tot el malestar— si no volen enganyar els seus electors, no pot realitzar-se sinó mitjançant un govern de força, que es tant com dir implantant una nova dictadura, del contrari no podran tocar res, no podran esmenar res, si es volen moure dintre el joc de la política democràtica. I sigui el que sigui el camí escollit, es tan plè de perill, pot portar-nos i ens portaria indefectiblement unes tant greus perturbacions, que tot el que ha passat fins avui hauria estat un joc de criatures comparat amb el que podria esdevenir.

Un triomf de les dretes seria avui un niu de perturbacions que ens podria costar molt car i sobretot a aquella gent de bona fe, que creuen que som el país més dissortat del món i que s'han arribat a creure que els polítics de la dreta saben fer miracles, que en tenen prou en arribar als llocs de comanament per a que tot quedi arreglat com per art d'encantament. Feu memòria, feu memòria, si us plau, del que passava abans quan governaven aquestes dretes avui tan ensupervides i ja ens direu si son dignes de què els otorgueu la vostra confiança.

Carrers i places que corresponen a cada una de les 7 seccions en què està dividida la ciutat als efectes electorals.

Districte primer - Secció 1.ª - ESTUDIS

Pi Margall - Plaça Estudis - Figueres - Navata - Sant Antoni - Sant Martirià - Valls - Molí Canyé - Lió - Ronda Fortià - Mercadal.

Secció 2.ª - BELLES ARTS (Casa la Vila vella)

Plaça Font - Major - Paraireria - Plaça Sta. Maria - Sta. Maria - Escribanies - Hospital St. Pere - Pexeteries - Església - St. Benet - Nou - St. Roc.

Secció 3.ª - TEATRE

Abaix - Empordà - Plaça Vella - Carrer Bàscara - Carretera Bàscara - Constància - Ronda Monestir - Plaça Monestir - Orient - Porta del Forn - Puig - Rosa - Can Puig Puigpalter - Tomany - Montal - Rega - Roca - Pixonic - Ros - Boada - Cren Trull Horta Abdon - Mas Palau - Les Arcades - Blanc - Garanger - Mas Usall - Sangonés Mas Riera - Mas Verdaguer.

Secció 4.ª - PLAÇA

Ametller - Abeurada - Abad Bonito - Guimerà - Born - Plaça República - Coromina - Girona - Torres i Bages - Plaça Perpinyà - Carretera Girona.

Districte Segon - Secció primera - CASA CIUTAT

Alsius - Alvarez - Prat de la Riba - P. Rovira - Mas Guèmol - Mata - St. Esteve - Divina Ysern - Pou - Remei - P. Turers.

Secció 2.ª - RODAS

Alba - Guèmol - M. Cinto Verdaguer - Font Pudosa - Barca - P. Carme - Reixach - Cunill Estany - Pedreres - Rambla - Rodas - Vallespirans.

Secció 3.ª - CARRETERA

Macià - Colom - St. Mer - Rotes - Nord - Neptú - Ponent - Buenos Aires - Lluna.

Els equilibris de "El Banyolí"

Més d'una vegada hem preguntat des d'aquestes planes: a qui representa el Banyolí? quina política defensa? La pregunta ha quedat sempre incontestada per la raó fortíssima que no sabrien què respondre. I és que, evidentment no tenen cap política determinada, estan mancats de tota orientació fixa i per això el veiem sempre tambalejar-se d'un costat i de l'altre, sense atrevir-se a pendre una posició i defensar-la a tot hora i en totes les circumstàncies. Essent diversos elspartits que pretenen el monopoli i el lloc d'avantguarda en la defensa de la Religió. «El Banyolí» hauria de dir-nos a quin partit preteneix entré els que lluiten per heure la suprema i més llegítima representació del catolicisme polític. Però això és un misteri que no ho sabrem mai. Els regionalistes, quan parlen amb sinceritat, es queixen i lamenten d'aquest paper amfibi que juga el quinzenal banyolí. Ells voldrien que fos un òrgan obertament regionalista, que fes campanya i propaganda pel partit sens haver d'anar amb tants miraments i no ofendre els d'un ban i de l'altre; es queixen i amb molta raó, del mal que ens pervé pel creixement i expansió del partit regionalista al no poguer obrar i actuar amb llibertat de moviment i claretat de conceptes. Així afirmen-es possible que es doni el cas actual que després de dos anys i mig de fer sortir «El Banyolí», el partit regionalista sigui el més petit i el menys fort de tots els partits que actuen a Banyoles, puix que no han tingut manera ni tant sols d'arribar a ésser una trentena d'homes subjectes a la disciplina de Lliga Catalana.

Per la seva banda els tradicionalistes també es queixen de la tendència regionalista del quinzenal, encara que sigui manifestada amb molta prudència i cautela per no esverar massa, però també diuen —i amb tota la raó— que no s'hi val a valer-se de l'ajut que ells donen a «El Banyolí» perquè pugui anar publicant-se i aprofitar-se per donar una preferència a la política de la Lliga que ells no comparteixen de cap manera.

I encara hi ha un altre sector que llegeix i compra «El Banyolí», al qual tot el que sigui fer política a favor de la Lliga, els fa tanta gràcia com si els passessin una romaguera per l'esquena. Aquest és el sector anti-catalanista per excel·lència, els que estaven contra l'Estatut de Catalunya, però que cal no agraviar, i per això es veu continuament el cas insòlit que estan redactant «El Banyolí» per persones que es diuen catalanistes, no hem llegit mai a les seves planes, articles fonamentalment catalanistes.

Quan venen eleccions és quan hom s'adona més clarament del galimaties que resulta aquest pobre i trist periòdic, que ha de fer tots els papers de l'auca, però que com un còmic fracassat no en representa cap de bé. Si us sembla que exagerem, fixeu-vos en un detall. En el seu últim número, l'últim d'abans de les eleccions, la seva pàgina frontal està dedicada a publicar les normes pontificies per les lluites electorals, normes que pel cap baix deuen haver publicat un centenar de vegades, entre tants periòdics catòlics com han vist la

Cafès del Brasil

Bracafé

El millor. - El mes aromàtic. - El de mes rendiment. - Podeu adquirir-lo al

Forn de Sant Jordi

Pastisseria. - Queviures.

XOCOLATES TORRAS

els mes exquisits. - PLAÇA TURERS, 9.

llum a Banyoles. L'editorialista d' «El Banyolí», tant «farruco» que tractar malament a les Esquerrres no sap què dir ni per recomanar que votin els seus lectors i això que a hores d'ara ja deu córrer com un esperitat de casa en casa quan ja és fosc perquè no es vegí tant, fent propaganda per la candidatura de la Lliga. Voleu dir que en trobaríem un altre a Catalunya de periòdic que vuit dies abans de les eleccions no sàpigui publicar altra cosa que les normes pontifícies?

El bon lector d'«El Banyolí» no té altre remei, si vol seguir les orientacions del seu periòdic que fer una barreja d'Estelrich, Donya Urraca i el cèlebre Fournier. Així salvarà Catalunya, la Religió i la Propietat i tot el que hi hagi per «salvar» que és l'ideal d' «El Banyolí». No hauria mancat més sinó que en lloc d'Estelrich s'hagués presentat en Puig de la Bellacasa i així, seguint les recomanacions del pobre quinzenal haurien pogut votar Puig-Fournier. No negareu que hauria estat possible i que resultaria molt escaient i agradable pel conglomerat dretà de Banyoles. =JORDI

XAMPANY desde 2 ptas. BOTELLA

TOMAS TEIXIDOR Plaça República, 14

La Universitat Autònoma

Catalunya, amb l'Autonomia ha assolit la responsabilitat de l'ensenyament universitari. En l'Estatut demanàvem aquesta responsabilitat perquè sabíem que amb ella la universitat seria el baluart de nostra cultura. El Patronat que la governa—presidit per un home que s'ha fet creditor de la gratitud d'un poble: Pompeu Fabra—ha començat la seva tasca amb una renovació externa que translluís palesament l'altra renovació, interna i efectiva, que s'està elaborant en els reglaments i plans d'estudis.

S'han pintat les parets, abans fosques i tristes; s'arreglen els jardins i s'els utilitza per l'expansió dels estudiants; es renova el mobiliari, etc. Al entrar a la Universitat es nota un altre ambient, més modern, més adequat a l'esperit de les joventuts estudiantils que li han de donar vida.

No obstant, totes aquestes transformacions externes són ben poca cosa comparades amb les que es refereixen a ensenyament i ordre interior.

Es comença per suprimir l'ensenyament lliure, perquè s'ha demostrat que aquest, en la Universitat, era fatal per quan els estudiants que el seguien, no assistint a classes—ni teòriques ni pràctiques—agafaven una concepció purament individual, tenien un coneixement memorístic de la assignatura i—amb sort o paciència—l'arribaven a aprovar. Això feia que molts individus, a l'acabar la carrera haguessin de tornar a estudiar—inclús allò elemental—si volien exercir amb èxit la carrera, donada la fragilitat dels seus coneixements.

Amb l'ensenyament oficial que es dona a la Universitat això s'acabarà. Les classes seran intensives. Teoria i pràctica. Poques assignatures i ben sabudes. En lloc de la comèdia d'exàmens l'aptitud la reconeixerà o no el catedràtic en el seu contacte directe amb l'alumne. En lloc dels sistemes pedagògics anticuats, s'estableix el més avançat i eficaç de les Universitats modernes.

Si fins ara podia tenir carrera qualsevol individu encara que fos inepte, ara no. Els que surtin de la Universitat autònoma amb un títol acadèmic, serà perquè se'l mereixen i tenen aptituds per utilitzar-lo.

La selecció d'alumnes comença en les proves d'ingrés en les quals es comprova: el grau de formació intel·lectual, el domini instrumental dels idiomes i la preparació tècnica de l'aspirant. Ara acaben de tenir lloc per primera vegada aquestes proves i s'han eliminat més del 60% dels aspirants.

La reforma dels plans d'estudis—potser massa ràpida—afecta, no sols als que comencen, sino també als que ja són dintre la carrera, als quals se'ls amolla al nou pla que és—ja no cal dir-ho—més difícil.

Fàbrica de Cotilles

Successor de J. Masórau Vidal

Fundada en 1850

Cotilles - Faixes - Sostens - Ventrerres

Sempre lo més nou

Vendes major i detall

Especialitat en confeccions a mida

Pi i Margall, 28

BANYOLES

La llibertat de la dona.

En el Congrés celebrat pel Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya; el diputat Manel Galés va defensar el criteri de respectar el vot de les dones, baix la condició d'aplaçar tal dret fins després de les eleccions municipals.

Davant això, les ciutadanes Dolors Bargalló i Núria Arumí varen interrompre indignades: Si els homes tenen por que marxin) Què hem fet les dones perquè ens tinguin por!

Es cert. Què han fet les dones, que no hagi estat amb la complicitat dels homes?

No és qüestió d'aplaçaments, és qüestió d'una mica més d'activitat republicana en els pobles, i una mica més d'interés per part de tots per arrancar la dona del confessionari.

Es innegable que avui la dona deu disfrutar dels mateixos drets socials que l'home. Així ho reconeix la República en els articles 35, 36, 40, 43 i 53. Es a dir que la dona espanyola té totes les garanties individuals i polítiques de l'home! Els mateixos drets i els mateixos deures. No és una esclava, és una ciutadana i una esclava, és una ciutadana i una companya de l'home, dins la família i dins la societat.

Ara bé. La dona, està en condicions per poguer disfrutar dels drets concedits per la República? Opinem que sí. El Venerable President de la Generalitat diu: «Jo crec que la dona, per la grandesa del seu cor i lo delicat dels seus sentiments, ha de sentir millor que l'home nostres ideals.

Molts homes no veuen amb bons ulls aquesta llibertat de la dona, però això és una falta de comprensió i una injustícia, i demostren voler que continui recluida en el seu passat d'esclavitud, que estigui sempre ente llàgrimes i sang en lloc de veure-la disfrutar de tot respecte i consideració dins la seva existència social.

Seria trist i vergonyós que dintre nostre règim republicà la dona hagués estat excluida com fins ara l'havia tingut la monarquia. Hem de pensar que avui no es nega la llibertat ni als selvatges. Aquesta Autoritat creada per l'home no la té ni l'ha tinguda mai. Diguin el que vulguin els homes amics de la tradició, nosaltres sostenim que la dona és igual a l'home en forces intel·lectuals i superior en sentiments i capacitat.

Un dolorós crit de dona feu esclatar l'indignació del públic de Madrid el «dos de maig». A Girona les dones organitzaren companyies per combàtrer l'invasor. A les muntanyes del Bruch dispararen fusells al costat dels seus homes. A Montjuic al crit de ¡Visca Catalunya lliure! feren el mateix. Es possible alegria nostra sense ella? No.

La Naturalesa va crear la dona perquè fos un complement de la vida social, Però la societat corrompuda per les monarquies i dictadures que fins la proclamació de la República han dominat el poble espanyol, considerava la dona de tal faisó que semblava que arrastrés la tradició selvatge del rei Faraó, que feia matar els nens i guardar-se les nenes com articles de juguet de l'home, es a dir, com un instrument de goig, com una bèstia. No sé com els dignes descendents del «Senyor» no varen plantejar la qüestió de si tenia o no ànima.

Avui la dona s'aparta de les males costums que seguia i en lloc d'aprendre coses que no li han de servir mai, ha d'aprendre i dedicar-se a discutir de temes familiars i socials. aspirant a ésser bona muller, bona mare i bona ciutadana.

Aquesta dona tant espanyola i tant catalana la volen arrencar del poble baix la promesa d'un casament ventatjós. o una herència dubtosa. No deu escoltar-se promeses falses. Ha d'anar de cara a l'Associació, a la conquesta de la seua reivindicació social. No ha de permerre que li arrenquin els seus fills, els seus germans per defensar uns capitals que al proclamar-se la República emigraven a l'estranger i defensar unes terres que després de treballar-les i defensar-les ara no volen donar-li més que el producte per viure miserablement.

Teniu dret a no sofrir tanta misèria, tanta esclavitud, tanta explotació i tanta prostitució. Qui són els enemics de la República? No els coneixeu? Són els que han fet negoci comerciant amb la vostra ignorància; els que no volien ensenyar els teus fills perquè eren pobres i no podien pagar, els que són pares sense responsabilitat, els que arreglaven casaments, els que no saben el que és patir fam i set, els que s'han fet rics amb la teva sang, i els que encara treballen per tréure't l'aire que respires.

Ciutadanes: Penseu que teniu vot, penseu que la revolució espanyola no és de sang, sinó d'idees; i no permeteu que l'obra iniciada el 14 d'abril de 1931 faci caure, per culpa de vostra ignorància, una fulla de la corona de llorer que porta la República, sinó que heu de procurar que floreixi. que tingui més vida, perquè aquesta corona és el símbol de gènit, magestat, sentiments d'humanitat, ànsies de progrés. llibertat i justícia,

VOTEU L'ESQUERRA DE CATALUNYA

La libertat de la dona

La dona és el pilar de la civilització. És ella qui ha donat forma a la cultura, a l'art, a la ciència i a la religió. És ella qui ha donat vida a la família i a la nació. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el cor de la societat. És ella qui ha donat força a la llei i a la justícia. És ella qui ha donat vida a la cultura i a l'art. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el pilar de la civilització. És ella qui ha donat forma a la cultura, a l'art, a la ciència i a la religió. És ella qui ha donat vida a la família i a la nació. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el cor de la societat. És ella qui ha donat força a la llei i a la justícia. És ella qui ha donat vida a la cultura i a l'art. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el pilar de la civilització. És ella qui ha donat forma a la cultura, a l'art, a la ciència i a la religió. És ella qui ha donat vida a la família i a la nació. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el cor de la societat. És ella qui ha donat força a la llei i a la justícia. És ella qui ha donat vida a la cultura i a l'art. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el pilar de la civilització. És ella qui ha donat forma a la cultura, a l'art, a la ciència i a la religió. És ella qui ha donat vida a la família i a la nació. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el cor de la societat. És ella qui ha donat força a la llei i a la justícia. És ella qui ha donat vida a la cultura i a l'art. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el pilar de la civilització. És ella qui ha donat forma a la cultura, a l'art, a la ciència i a la religió. És ella qui ha donat vida a la família i a la nació. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

La dona és el cor de la societat. És ella qui ha donat força a la llei i a la justícia. És ella qui ha donat vida a la cultura i a l'art. És ella qui ha donat sentit a la història i a la vida.

MINISTERIO DE CULTURA

VOLEU L'ESQUERRA DE CATALUNYA

Amb això s'han eliminat voluntariament molts individus ineptes, mancats de voluntat o sense patriotisme els quals han provocat una emigració cap a les velles normes de les Universitats castellanès on, amb menys esforços assoliran un títol equivalent. Aquesta equivalència, però, serà purament nominal, doncs arribarà un dia en què un graduat a la nostra Universitat serà més considerat que els altres.

Ha d'ésser un motiu de joia per tots els catalans el posseir un centre de cultura que s'està posant al nivell dels millors del estranger. Ara el que cal procurar és que aquesta Universitat Autònoma sigui patrimoni de tots els individus capacitats, sigui quina sigui llur condició.— M. T. D.

Barcelona Novembre de 1933

L'Estatut de Vasconia

El dia 5 del mes que som, el poble Vasc, amb entusiasme delirant, va votar l'Estatut que ha de regular la seva Autonomia. No cal pas que fem constar, com ens alegrem vivament, del resultat esplendit que obtingué la votació, a través de la qual hi veiem la voluntat inquebrantable d'un poble que vol ésser lliure. Com a nacionalistes i com a liberals ens sentim profundament joiosos de la nova ruta que va emprenguent el sistema polític espanyol dins de la República.

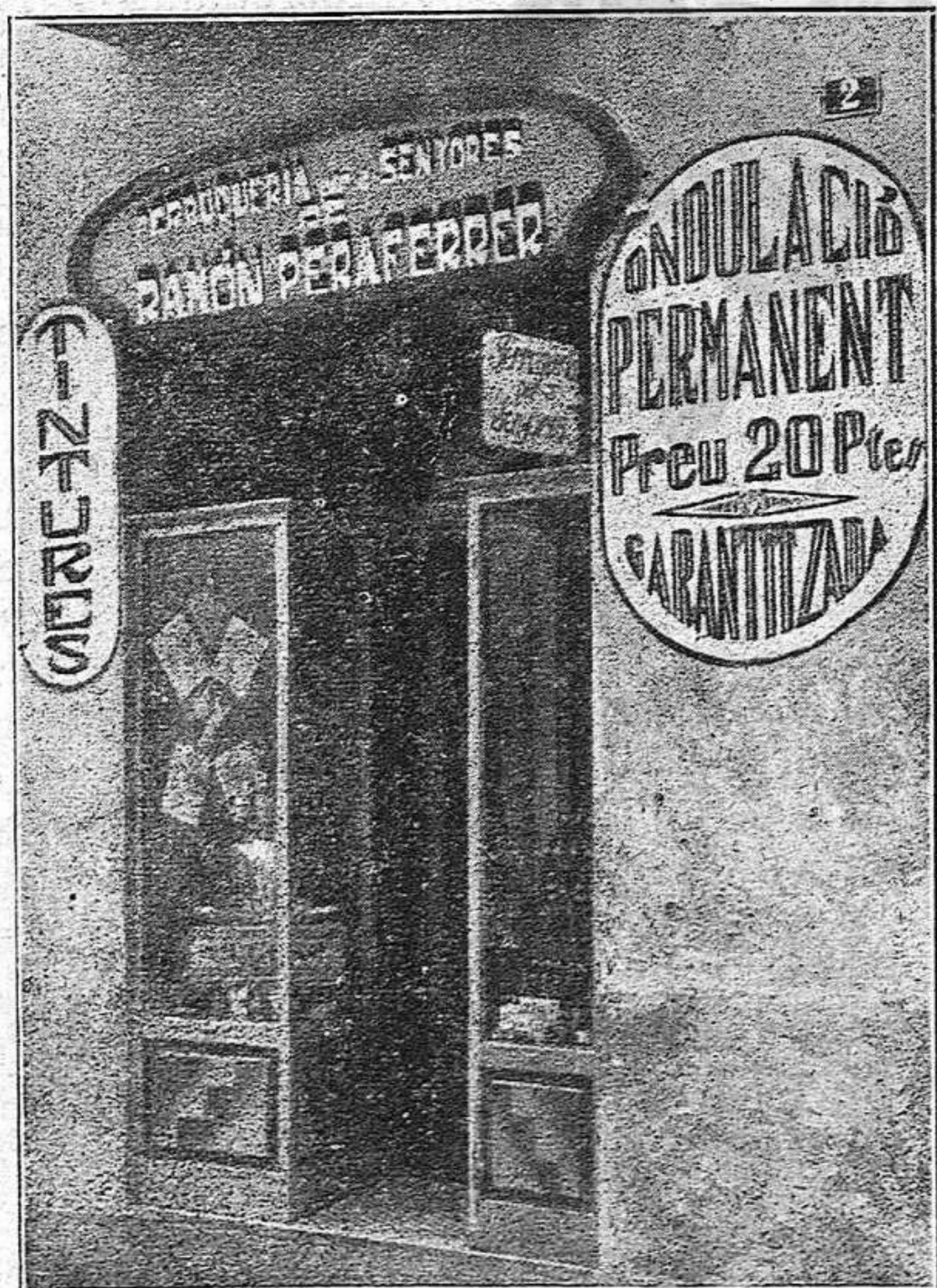
Ahir fou Catalunya, avui Vasconia, demà serà, —no ho dubtem— Galicia i després Valencia i Mallorca, i mes enllà, haurà d'ésser la propia Castella, qui demanarà el seu Estatut Autonòmic. Les nacio-

nalitats ibèriques constantment negades i ofegades per l'esperit absorbent de la Monarquia, van donant senyals de la seva existència i vitalitat dintre l'ambient liberal i democràtic de la República espanyola.

No hi fa res que perdurin les concepcions unitaristes irradiades des de Madrid cap a la perifèria espanyola, tot serà vençut i esmicolat per l'esperit nou, per la voluntat indomable de les nacionalitats que senten cada dia amb mes força i amb desig mes apremiant, el reconeixement de la seva personalitat diferencial.

I no es solament com a homes liberals i partidaris d'una federació Ibèrica, pel que ens ha d'alegrar i omplir d'optimisme el fet de la votació de l'Estatut Vasc, sinó àdhuc per un egoisme ben lligitim dels catalans. Penseu quina no serà la força que tindrà a Espanya l'ideal Autonomic i de llibertat dels pobles el dia que pòguem veure tant solament aprovats els Estatuts de Vasconia, el de Galicia i el de Catalunya. Aquests tres pobles, formant un front únic contra l'unitarisme castellà, hauràn de vencer necessàriament, no serà possible oposar ja a les seves peticions *de mes llibertat*, ni el fantasma de la força armada ni el de la coacció i amenaça. Ells representaran una vida nova un ideal pleoric de vitalitat i magnífic de promeses pel futur ibèric. La Castella aferrada al seu centralisme eixorc i dominador, representarà l'esperit vell de la Espanya de la decadència, que ho ha perdut tot perquè es incapaç de conservar res el sistema polític que tracta als pobles com si fossin uns éssers sense voluntat i sense ànima.

A les Corts Espanyoles que van a constituir-se serà un deure dels catalans defensar amb el major braó i entusiasme la llibertat del poble Vasc.

Perruqueria per a Senyores

DE

Ramón Peraferrer

Permanent Eugéne

SILLONS AMERICANS. - SECATGE SILENCIOS. - LOCIONS DEL PAIS I ESTRANGERES. - TINTURES INSTANTANEEES I PROGRESSIVES. - TOT EL QUE AFECTA AL RAM DE PERRUQUERIA.

Carrer Major, núm 2 BANYOLES

Convocada Reunió General per a tractar de quina ha d'èsser la posició del Centre Republicà Català d'Esquerra en la lluita electoral per a Diputats al Parlament de la República, s'acordà per unanimitat:

Recolzar la candidatura d'Esquerra Republicana per èsser la única autènticament republicana i la que mes s'acosta als principis esquerristes i liberals defensats pel Centre Republicà Català d'Esquerra, sense fer-ne però, qüestió de disciplina de partit, tota vegada que es tracta d'una candidatura que no es patrocinada directament pel Centre.—Banyoles 16 Novembre de 1933.—LA JUNTA.

Nosaltres voldriem que la seva autonomia fos el mes amable possible. No ens sentiríem pas gelosos de la seva mes gran llibertat, perquè la freturèrem sense límits per cada poble amb ànima nacional. I si Vasconia obtingués mes llibertat que nosaltres això podria ésser un esperò que agullonés a Catalunya—que prou falta li fa—per èsser cada dia mes exigent, demanant mes: i mes llibertat, tota la que ens manca, per sentir-nos plenament satisfets.

Salut germans de captiveri d'Euskadi! Avant germans d'opressió de Galícia! Tots a la una, fermes, decidits, indomables, sense parar mai fins a obtenir la llibertat plena de la Pàtria, de la Pàtria de cada ú, la única, la llegítima, la vertadera, a la qual hem de fer ofrena de tots els sacrificis fins a veure-la ben lliure, amb tota la llibertat que els seus fills desitjen per ella, i sense limitacions imposades per ningú.

I aleshores, essent cada nacionalitat lliure dels seus destins, podrem parlar de tu a tu, per anar a la Federació de Nacionalitats Ibèriques, fórmula que que ens hauria de permetrer ésser un poble gran, dintre el respecte de tots i la llibertat de cada ú.

SINOB.

Turrans de totes classes

TOMAS TEIXIDOR Plaça de la República, 14

DE TOTS COLORS

Corresponem a la salutació de «El Lluitador» nou òrgan de la premsa de les classes treballadores a Banyoles, desitjant li una llarga vida, que sigui ben fructuosa per Catalunya i per la República,

El pobre «Banyolí» està tot moix. No sap quina candidatura recomanar. Fa com els cargols i les granotes, no es carn ni peix. Diu al seus lectors que votin la candidatura que els indiqui la seva consciència, però al dir això, ells pensen amb la candidatura regionalista.

Si la consciència dels seus lectors els digués que han de votar a la «Derecha Agraria», encara que quedés salvada la Religió i la Família i la Propietat, renegarien ferros i claus, perquè això,

están ben convençuts que no ho pot defensar ningú mes que La Lliga.

Encara que sembli mentida, ja tornem a tenir el cèlebre Dn. Julio Fournier presentant-se Diputat per aquestes comarques. Això sí que es el comble de la barra. I el mes gros de tot, es que demana que el votin **Per Catalunya**. Que no se'n recorda que ha anat sempre contra la llibertat de la nostra terra? Qui l'ha de votar a un home així, el representant mes autèntic del caciquisme podrit del temps de la Monarquia?

Candidats vigileu! Recordeu-vos de Armentera i Ventalló. Es un mano per falsificar-actes electorals. No badeu!

Els regionalistes banyolins no hi veuen, de tan enfutismats que están.

Tan planerament que feren traïció als ideals de tota la vida, per aguantar i treure del pou als elements fournieristes, i ara que ja es veuen valents, els presenten candidatura en front, i aquell mateix senyor Fournier que tant havien combatut.

Ara potser s'adonaràn del greu mancament que aleshores cometeren portats pel seu esperit anti-republicà. I per mes pena, ara han de combatre aquells elements monarquics que volgueren salvar, i s'han de dir republicans.

Es tot un èxit. Això es una prova mes, del gran ideal que guia als regionalistes.

Tots els partits han organitzat actes de propaganda i han parlat els candidats. L'únic que no hem pogut oír ha estat el senyor Fournier. Ha callat com un mort, i no ha dit aquesta boca es meua. Que voleu que digui pobre senyor? No poguent parlar dels favors que ha fet a n'en Pere i a n'en Pau, ja no no li queda res mes a dir. I aquest ha d'anar a defensar la religió? si no es capaç de dir quatre paraules ben dites!

Si a Banyoles hi hagues hagut una sombra de dignitat política no se l'hi havia d'haver permes ni l'entrada. Se li havia d'organitzar una rebuda com aquella. La recordeu?

Sempre hem dit, que la religió es el «mingó» de les dretes. En aquell temps d'en Puig i en

La lluita electoral es plantejada així:

Dretes, que vol dir anarquia i guerra a Catalunya.

Esquerreres, que vol dir consolidació de la República i del nostre Estatut d'Autonomia.

Penseu amb Catalunya i la República per damunt de tot i la tria no es pas dubtosa.

Fournier, com que aleshores encara els regionalistes no eren catòlics, els que parlaven en nom de la religió votaven a n'en Fournier, i anaven contra en Puig. I els que votaven a n'en Puig, erem els que ara som aquets esquerrans monstres de l'infern. Però el mon dona voltes, i en Puig — i qui diu en Puig diu els regionalistes — s'han tornat molt catòlics. i es a base de. si tu ets mes catòlic que, ja que es pesquen els vots, dels babaus que encara creuen amb aquestes moixigangues.

De Casa Ciutat

Sessió del 16 Novembre. — Presideix l'alcalde senyor Masgrau i assisteixen els Regidors Srs. Duran, Vilardell, Boixò, Prat i Hostench.

L'Ajuntament s'entera de la memoria de l'Escola d'Arts i oficis corresponent al curs 1932-33; s'aproven els plecs de condicions de les subhastes dels arbitris sobre carns i llocs públics i s'acorda fer construir dos bancs per l'escola del carrer de la Rambla i instal·lar-hi llum, elèctrica.

TRANSPORTS

J. Branyes Morera

BANYOLES:

C. Alvarez, 20 — Teléfono 7

GIRONA:

C. Barcelona, 17 — Teléfono 179

BARCELONA:

C. Rech Condal, 8-10 — Teléfono 19165

C. Diputació 176 — Teléfono 31081

Servei de Domicili a Domicili

a BARCELONA: Dimarts - Dijous - Dissabtes
a GIRONA: Diari, Dematí i Tarde.

“Hotel Flora”

Premiat en el V. Concurs de Hotels, amb medalla de plata de la Societat Atracció de Forasters i placa del A. C. Catalunya

Casa preferida per els excursionistes i Srs. Viatjans

GRAN CONFORT

Espaioses habitacions amb aigua corrent, calenta i freda.

Taxis per a excursions — (Garatge)

Plaça Turers

Telèfon 24

BANYOLES

Per Segells de goma, Josep Tremoleda

Creació de Josep S. Melció

Perruqueria per a Senyores

DE

Josep S. Melció

Permanent. - Ondulats. - Tintures. - Massatges.

Manicura. - Celles - Pintures, Postissus, etc.

Saló de Bellesa

Mercadal, 14

BANYOLES

NOTA: Per a major comoditat de les clientes serveixint-se demanar hora.

Casa PUIIG (a) DAMAS Carrer Gran, Núm. 14

Gran assortiment d'articles de temporada de

Llanerie i Sederia

Mantes de llana. - Edredons. - Càtifes. - Sueters. - Pullo-wers. -
Paraigues. - Camiseria i Corbateria.

Secció especial de confecció.

Aquesta casa es ont trobarà Vd. el millor assortiment i els
preus mes convenients.

HOTEL MODERN

DE

JOAQUIM JOVER

COMPLETAMENT REFORMAT

Calefacció Central. - Servei a la Carta. - Esspaioses habitacions amb aigua corrent.

Carrer de l'Hospital, núms. de 5 a 11

Telèf. n.º 15.922

BARCELONA

"DILMER"

El modern neteja Metalls

Sense Líquids

Sense Pastes

Sense Polvos

COTÓ «DILMER»

Representants EXCLUSIUS per Catalunya i Balears: CASAS GERMANS Societat Limitada

Villarroell, 195

Telèfon 74100

BARCELONA

A BANYOLES:

TOMAS TEIXIDOR

Plaça de la República, 14